

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εἶνε ψεῦδος; Εἶνε ἀλήθεια; Εἶνε πυροτέχνημα; Εἶνε πρωταπριλιάτικη εἰδησις τῆς Νέας Ἐφημερίδος; Εἶνε τὸ τελευταῖον καὶ μᾶλλον παρακεκινδυνευμένον ἄλμα ἀκροβάτου; Εἶνε ἡ ἐσχάτη ἀπόπειρα τῆς ἐφαρμογῆς ἄλλην μίαν ἀκόμη φοράν τῆς αὐτῆς παλαιᾶς καὶ τριβείσης φενάκης ἐπὶ τῆς ἄγαν ὑπομονητικῆς κεφαλῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας θὰ ἐπεθυμοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἰλικρινῶς νὰ μὴ εὐρισκώμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀποτείνωμεν ἄλλ' ἢ κυβέρνησις πρέπει νὰ αἰτιάται, ὡς εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, ἐκυτὴν καὶ μόνην, ἐὰν κατώρθωσιν νὰ ἐπιτύχῃ τέλος τὸν σκοπόν, πρὸς ὃν πᾶσα αὐτῆς ἡ ἐργασία καὶ ἡ φροντίς ἀπ' ἀρχῆς ἔτεινε: τὴν διέγερσιν τῆς κοινῆς δυσπιστίας. Διὰ τοῦτο τὰ ἀνωτέρω ἐρωτηματικά εἶνε ἢ μᾶλλον εὐγλωττος καὶ ἢ μᾶλλον πιστὴ ἔκφρασις τοῦ γενικοῦ συναισθήματος, ὅπερ παρηκολούθησε τὴν τῆ ἐσπέρᾳ τῆς Παρασκευῆς, ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως», ἐξῶθεν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, τοιχοκόλλησιν τοῦ νέου Διατάγματος. Τὸ δηλητήριον τοῦ πυρρυνισμοῦ πρὸς πᾶν ὅ,τι βλέπει καὶ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀκούει, δι' οὗ ἀπὸ ἐξαμήνου ἐνοφθαλμίζει ἢ κυβέρνησις τοῦ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἔχει διακλαδωθῆ ἀρκετὰ βαθέως μεταξὺ τῶν φλεβῶν του, ὥστε νὰ μὴ τὸ ἀφίνη νὰ χαρῆ καὶ νὰ πιστεύσῃ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἄγγελμα μεθ' ὅλου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἀγαλλιᾶσεως, ἣν ἤξιζεν. Ἄλλ' οὐχ ἤττον δὲν δύναται ἢ νὰ ἀντιλαμβάνεται συγχρόνως ὅτι τὴν φοράν ταύτην ὁ ἐμπαιγμὸς θὰ ἦτο πολὺ τραχὺς, ὅτι ἐξόχως τολμηροὶ θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ὑπέβαλλον αὐτὸ ἐπὶ ἐν ἄλλο ἐξαμῆνον εἰς τὴν αὐτὴν ἠθικὴν ἀναστάτῳσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὑλικὴν ἐκρυθμίαν ὑφ' ἧς κατεβρώθη τὸ προηγηθέν, καὶ ὅτι ἡ κίνησις αὕτη μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ ὅπωςδὴποτε τέλος πάντων τοῦ ὀλεθρίου ζατρικίου τὴν ἐκθάσιν.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς τοῦλάχιστον προσαγορεύομεν εὐπίστως καὶ εὐφροσύνως τὸ γεγονός, ὡς βῆμα προόδου, ἔστω καὶ πρὸς ἀπότομον, ἔστω καὶ πρὸς ἀδηλον, ἔστω καὶ πρὸς καταστρεπτικὴν ἴσως λύσιν. Ἐν ἡ θέσει εὐρισκώμεθα σήμερον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, δὲν θὰ ἔτρεχε βεβαίως οὐδαμῶς τὸν κίνδυνον νὰ ἐκληφθῆ ὡς λέγων τι ὅλως τερατῶδες καὶ παράδοξον ὁ ἀποφαινόμενος ὅτι ἐνίστε ἢ καταβαράθρῳσις εἶνε πολὺ τῆς ἀποτελεσματώσεως προτιμότερα.

Κόθορνος

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τράπεζα κυκλοτερῆς εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης· περὶ αὐτὴν κάθηται οἱ πέντε ὑπουργοί. Ὁ κ. Παναμιχαλόπουλος ὑπογράφει διορισμοὺς τινάς, ὁ κ. Κοντογοῦρης θωπεύει τὰς παραγραφίδας του, ὁ κ. Μπούμπουλης κατασκευάζει ἐκ χάρτου μικρὰ πλοῖα, ὁ κ. Μαυρομιχάλης κόπτει διὰ ψαλίδος μικρὰ στρογγύλα τεμάχια ἐκ φύλλου τενεκέ δι' ἔθνοςημα.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Λοιπὸν εἰμεθα ὅλοι;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅλοι.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ (μετ' ἐπισημότητος). Ἄς μετρηθῶμεν.

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Περιττόν, κύριε πρόεδρε· δὲν θὰ μᾶς φάη ὁ λύκος.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Κύριε συνάδελφε, εἰς πάσας τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις συνειθίζω νὰ λαμβάνω τὰ μέτρα μου.

(Μετρεῖ) Ἐνας, δύο, τρεῖς, τέσσαρες... καὶ ὁ πέμπτος;... ποῦ εἶνε ὁ πέμπτος;

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὁ πέμπτος;... ὁ πέμπτος εἶσθε σεις!

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἄ!... ἐγὼ!... πολὺ καλὰ. Λοιπὸν,

κύριοι συνάδελφοι, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤρχισε νὰ καταπονῆται. (Μεγάλῃ συγκίνησις). Ναι, κύριοι συνάδελφοι! Ὁ Βίσμαρκ ἀσθενεῖ, ἡ Ρωσσία ἀποσκιρτᾷ, τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον κλονίζεται, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνάπτουν μεγάλα δάνεια, τὸ Βέλγιον συνταράσσεται ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν... ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας, λέγει ἐν τηλεγράφῳ, ἐπανεστάτησεν ὀλόκληρος κατὰ τῆς Ἀγγλίας...

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Κύριε πρόεδρε, πλανᾶσθε τὸ τηλεγράφημα λέγει ἀὸ λαὸς τῆς Βερμανίας...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Τῆς Βερμανίας, τῆς Γερμανίας ἀδιάφορον!.. Δύο ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας παραιτοῦνται...

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Τί ἀνόητοι!

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἡμᾶς ἀποβλέπει ἡ ἔκφρασις σας, κύριε συνάδελφε;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅχι δά! τοὺς Ἀγγλοὺς ὑπουργοὺς οἱ ὅποιοι παρητήθησαν.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Πολὺ καλὰ. Λοιπὸν, ὡς σᾶς ἔλεγα, ἤρχισεν ἤδη νὰ μεταβάλληται ὁ ροῦς...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Καθόλου, κύριε πρόεδρε· χθὲς ἤμεθα μαζί...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Μὲ ποῖον;...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Μὲ τὸν Ροῦς, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Νόρδεμρελτ...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ!.. Ἐννοῶ τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων. Αἱ περιστάσεις ἤρχισαν νὰ γίνωνται εὐνοϊκαί· ἔχοντες τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ πολέμου, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῆς εἰρήνης, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῶν προπαρασκευῶν, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων...

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Αἱ!... μὰ στάσου, κύριε πρόεδρε!... ἐμέτρησες τέσσαρα πόδια ὡς τώρα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἀδιάφορον ὅσους περισσοτέρους πόδας ἔχομεν, λίαν στερεώτερον βαδίζομεν κατὰ τὰς παρούσας δυσχερεῖς περιστάσεις. Ἐχοντες λοιπὸν ἕκαστον τῶν ποδῶν εἰς τὸ οἰκτεῖον σημεῖον πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκίνητοῦντες, δηλαδὴ ν' ἀκίνητῶμεν προχωροῦντες. Νομίζω ὅτι ἐξηγοῦμαι σαφῶς;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Σαφέστατα, κύριε πρόεδρε, καὶ ἀπορῶ πῶς αὐτὸ τὸ κοινὸν δὲν ἀρκεῖται εἰς τόσον σαφεῖς ἐξηγήσεις.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἀδιάφορον τὸ κοινὸν ὑπῆρξε πάντοτε ἀχάριστον· ἀλλ' ὁ χρόνος, ἀλλ' ἡ ὥρα... μολονότι ἀμφοτέρω εἶνε ἀντιπολιτευόμενα... θὰ δείξουν ἂν εἰργάσθημεν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Καὶ αἱ ἡλικίαι;...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Τὸ δικάγμα, καθὼς γνωρίζετε, εἶνε ὑπογεγραμμένον· δὲν τὸ ἐδημοσιεύσαμεν ὁμῶς διὰ νὰ ὠριμάσῃ ἐπὶ τινὰ καιρὸν εἰσέτι αἱ δι' αὐτοῦ καλούμεναι ἡλικίαι, ἐπειδὴ ὡς γνωστόν, ὅσον μᾶλλον ὠριμοὶ εἶνε τόσον κάλλιον ἀντέχουν εἰς τὸν στρατιωτικὸν βίον. Ἐν τούτοις ὁ ὑπάρχων στρατὸς θὰ διαμῆνῃ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὰς σηκνάς!...

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Κύριε πρόεδρε, προτείνω χάριν οικονομίας νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς σηκνάς τοῦ κατεδαφισθέντος θεάτρου τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΟΛΟΙ. Μάλιστα.

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Καὶ ἂν δὲν φθάνουν, νὰ παραλάβωμεν καὶ μερικὰς ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἡ ἰδέα εἶνε ἀρίστη. Ἐχουσιν οἱ λοιποὶ συνάδελφοι καμμίαν ἄλλην πρότασιν;

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Πρέπει νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἔθνοςήμου. Τὸ ἔθνοςημα πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ τενεκέν·